

Räknade trådar : nya vävar PDF

Elsy Bråtsjö Nilsson, Lisbeth Granberg, Siv Hjalmarsson Nordgren

Det här är bara ett utdrag ur Räknade trådar : nya vävar bok. Du kan hitta hela boken genom att klicka på knappen nedan.

Författare: Elsy Bråtsjö Nilsson, Lisbeth Granberg, Siv Hjalmarsson Nordgren

ISBN-10: 9789163330629

Språk: Svenska

Filesize: 2413 KB

BESKRIVNING

För vardag och helg
Om vävning och tradition i gamla tider
Siv Jägerung
Hon hette Anna och var så kallad hemmadotter. Varje vår när Clivian blommade bjöd hon in grannarna på kaffe och dopp och visade de tyger och dukar hon vävt under vintern. Fruarna beundrade hennes vackra vävnader och gick hem och försökte göra likadana. Det lyckades kanske inte riktigt och så skapades det nya mönster. I många fall var det just så som nya mönster kom till. Kvinnorna gick till varandra, tittade på varandras vävnader och tog efter det de tyckte var vackert. Eller också tog de en idé här och en annan där och gjorde något helt nytt. Och ofta skapade de vävnader som vi idag inte förstår hur de kunde framställa på sina enkla vävstolar. Deras mönster och färgsättningar är fantastiska. Klart är att de hade en mycket stor kunskap, en kunskap som delvis gått förlorad. Idag väver vi för att vi vill föra traditionen vidare, för att det hemvävda är vackert och för att vi tycker om att skapa. Då vävde de för att det var nödvändigt. Döttrarna lärde sig konsten av sina mödrar och förde den vidare till sina döttrar. För vävningen var helt förbehållen kvinnorna och den var statusfylld. Den kvinna som gjorde fina vävnader var en duktig och respekterad husmor. Hur man såg på vävningen kan vi ana när vi tar del av Christina Rådbergs handskrivna vävbok från 1890. Christina har i boken skrivit ner mönster och instruktioner som hon fått vid en vävkurs. På bokens första blad förbinder hon sig att inte lära ut den kunskap hon förvärvar till andra än egna döttrar. Böterna för löftesbrott är 200 kronor. De kvinnor som hade vävstolen i köket vävde till fram emot julen, sedan klipptes väven ner och vävstolen flyttades ut. Den fick inte stå i köket över helgen. Pigorna skulle väva så fort de fick en stund över men när det närmade sig jul, och de var färdiga med allt till huset, kunde de få en liten julklapp. Av garnerna som blivit över fick de då väva till sin egen hemgift. Vävningen skulle ske på fritiden, det vill säga på kvällar och nätter. Vi har nämnt Anna som varje vår samlade sina grannar och visade dem allt hon vävt under vintern. En hemmadotter var en flicka som istället för att tjäna piga eller gifta sig stannade hemma och tog hand om sina föräldrar så länge de levde. Det var nog inte alltid flickans eget val, det hände att föräldrarna krävde att en av döttrarna skulle hjälpa dem på deras ålderdom. För att tjäna lite egna slantar vävde en del av dem till försäljning. Till exempel vävde en hemmadotter i Dingelvik damastdukar på beställning. Det fortsatte hon med också sedan föräldrarna hade gått bort. Att väva var det enda hon verkligen hade fått lära sig och något måste hon leva av. Tvättpåse, kragpåse En mycket välgjord och vackert broderad tvättpåse kommer från gården Koderöd, en liten gård bland de bohuslänska bergknallarna. Ägarens mormor Alma har vävt och broderat tvättpåsen. Den är från 1800-talet och materialet i varp och inslag är lingarn som framställts på den egna gården. På påsen är broderat "Tvätt" samt röda och gröna blomrankor och blommor i plattsöm. Med tanke på att de var sju personer i familjen är inte tvättpåsen särskilt stor; 62 cm lång och 32 cm bred. Alma har också efterlämnat en påse för förvaring av löskragar. Hennes man var hjärtsjuk och kunde inte arbeta på gården, den fick Alma och barnen sköta. "Morfar var istället skrivare på auktioner och han var tvungen att vara snyggt klädd och ha löskrage på auktionerna", berättar dotterdottern Harriet. Kragarna förvarades i påsen som är 25 cm hög, 49 cm i omkrets och har rund botten för att passa till kragarna. Påsen är helt i lin, har ett vackert vitbroderi och är mycket välgjord. Färdsjärp Från Holms socken kommer ett 84 cm långt och 9 cm brett band. Från början var bandet ungefär dubbelt så långt. Bandet användes på 1860-talet utanpå en handvävd rock av vadmal. Det kallades för färdsjärp och höll ihop rocken som saknade knappa

VAD SÄGER GOOGLE OMDEN HÄR BOKEN?

Dags för en ny månadsrapport om mitt broderi ... Linnet är egentligen för tätt för att jag ska se att sy över räknade trådar. ... En ny väv på gång ...

Jag räknade igenom min vävlista och kom fram till att jag satt ... Solvade min första väv igår. Mattvarp 12.6. 144 trådar. ... Det känns roligt med nya ...

Hon varierade fritt med mönstret och räknade inte trådar, utan bytte skaft på måfå. ... I dag hade vi besök från en ny väv-väinna från Tyskland.

RÄKNADE TRÅDAR : NYA VÄVAR

[Fortsätt läsa...](#)